

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Katholikus egyetem Pécsen.

Pécs, 1899. szeptember 27.

Egy hónappal ezelőtt az egész magyar sajtót bejárta a hír, hogy a hercegprimás elhatározta a létesítendő katolikus egyetemnek rég vajdó ügyét akként megoldani, hogy az a primási székhelyen létesíttessék, még pedig egyelőre csupán theologiai és filozófiai fakultás föllállításával.

Már akkor, augusztus 27-én megjelent számunkban kifejezést adtunk annak a meggyőződésünknek, hogy ez a hír több oknál fogva nem felelhet meg a valóságnak és csupán onnét eredhetett, hogy az elhunyt váci püspök nagylelkű alapítványa újból aktuálisra tette a katolikus egyetem kérdését, de a székhely kérdése eldöntve még nem lehet.

Ezért hangoztattuk, hogy — bár ütött a tizenkettedik óra — *a versenyben Pécs városa még nem késett el.* De ha eredményt akarunk elérni, akkor *tennünk kell gyors elhatározással.* S ime a dolgok fejleménye alig pár hét alatt fényesen igazolta föltevésünket. *Hetyey* Sámuel pécsi püspök, felejtethetlen Szepessynknek ez a méltó utóda, teljesen nagynevű elődje nyomdokain járva fölismerte annak nemes intencióját, mikor az általa alapított főiskolában Nagy Lajos pécsi egyetemének folytatását látja s a maga részéről mindent elkövet, hogy ebből az intézetből keljen életre a magyar katolikusok által hön óhajtott katolikus egyetem.

Az első elhatározó lépést ehhez a maga elé tűzött célhoz azzal tette meg ez az Isten szíve szerinti főpap, hogy alig foglalva el püspöki székét, Szepessy lyceumának korszerű fejlesztésére *a sajátjából száz-ezer forintos adományt ajánlott föl.* Ezzel biztosította nemcsak ez intézet fönnállását, de olyan színvonalra is emelte, hogy az mintegy önmagától kínálkozik a kath. egyetem legbiztosabb alapjául, a melyből ez oly könnyűséggel fejlődhetik ki, hogy immár legyőzhetetlen akadályokról beszélni sem lehet.

És hogy ez a cél lelkesíti püspökünket, annak örvendetes bizonyossága az a pásztorlevél, amelyet e hó 23-án intézett

Hetyey püspök egyházmegyéje papságához s a melyben abból az alkalomból, hogy az esperesi kerületek gyűlései mozgalmat indítottak a kath. egyetem céljaira szolgáló alap létesítése iránt, papsága figyelmét a pécsi egyetemre irányítja s buzdítja papságát, hogy ennek új életre keltése céljából lépjenek a tettek mezejére.

A lendületes pásztorlevélnek idevonatkozó részét a következőkben közöljük:

„Mindenki tudja, hogy városunk díszére és dicsőségére, *hosszu időn át egyetem volt Pécsen,* hazánkban az első, melyre másfél századon át sereglettek mindenfelől a tudomány-szomjas ifjak. Ezen pécsi egyetemet, mely városunkban, mint azon időben is Magyarország városai között kiváló és a tudományok ápolására legalkalmasabb városban, V. Orbán pápa 1367-ben kelt bullájával megerősíté s ebben a legnagyobb dicsérettel halmozta el Lajos királyt nemes szándékáért, gazdag kiváltságokkal ruházta föl az intézetet s magasztos célját a következőkben foglalja össze: „Hön óhajtuk, hogy országod a tudományokban gazdagodjék és termékeny legyen, szüljön fiakat, kik érett megfontolással s erényeik fényével tűnnek ki, legyen a tudományok forrása kiapadhatatlan s merítsen teljességéből mindenki, aki a tudományokra szomjuhozik!”

Fájdalom! városunk ezen díszé, a legfőbb tekintély által örök időre tervezett egyetemünk az idők viszontagsága közben elpusztult, 300 hallgatójával együtt Mohács térein dicsőséges sirba dőlt — *de nem a föltámadás reménye nélkül.*

Tudva van, hisz ércnél maradandóbb emlék hirdeti, mely mindig szemünk előtt van, hogy halhatatlan nevű elődöm, báró *Szepessy Ignác néhai pécsi püspök életének egyik legfőbb célja, legforróbb kívánsága volt, hogy a híres hajdani pécsi egyetemnek legalább romjait adja vissza a városnak és hazának.* Ezen okból alapította és fejedelmi bőkezűséggel javadalmazta a jogi és filozófiai karból álló akadémiát, mely hivatva volt örök időkre az egyház és hazá javára szolgálni. A hazá javára, mert

Cicero szerint (L. III. de Divin.): „Nem tehetünk nagyobbat és kedvesebbet a hazának, mint ha tanítjuk és neveljük az ifjúságot; oly időben különösen, mikor annyira süllyedt, hogy minden áron zabolázni és fékezni kell.” Tények tanúsítják, hogy nagyon is korunkra illenek e szavak. Különösen a magyar egyháznak fekszik érdekében, hogy napjaink mindenfelől özönlő istentelen elveinek s az innen származó erkölcsi romlottságnak hathatós orvosság, t. i. keresztény szellemű tudomány s ezen alapuló erkölcsi tisztaság állíttassék szembe.

Kedvez ezen cél megvalósításának azon újabbán mindenütt nyilvánuló törekvés, hogy belügyeik rendezésére önkormányzati jog adassék Magyarország katolikusainak is, minővel nem katolikus polgártársaink már régóta bírnak.

E század végén kilencszázados évfordulóját fogja ünnepelni a magyar nép a katolikus egyházba való térésének. A tizedik század küszöbét nem léphetné át népünk kedvezőbb jelek mellett, mint ha megalapítja, azaz *visszaállítja azon szent tudományok csarnokát,* a melyek szellemének köszönhető, hogy annyi belviszálytól tépett, külső ellenségtől körülvett és ostromolt, ezer csapásnak kitett hazánk nemcsak sértetlenül megmaradt, hanem a kultura ily magas fokára emelkedett.

Mindezeket megfontolván, örömmre és vigaszomra szolgált az esperesi kerületek gyűlésein nyilvánult amaz óhaj, hogy az egyházmegyei papság kezdeményezésére önként vállalt évi adózás által alap létesíttessék, mely egyéb, tanulmányi célokra szánt alapítványokkal és adományokkal növelve, Magyarország katolikusainak közös és forró óhaját, hogy t. i. katolikus egyetem állíttassék, szerencsés megvalósításához közelebb vigye. A kerületek ezen óhaja itt-ott már tettekben is nyilvánult, a mennyiben testvéreink közül némelyek a nevezett célra bizonyos évi összeg lefizetésére kötelezték magukat.

Csekély kezdete ez persze a nagy műnek, de annak áldásával, a kinek

Apácza-utcza 2. sz., Takarékpénztári új palota.

— A kizárólagos állandó posztó gyári raktár —

értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy az angol, gráci, brünni és brassói őszi férfiszövetek újdonságai megérkeztek. Minthogy Pécsen ilyen kizárólagos üzlet még nem volt, így módjában áll mindenkinek ruházati szükségletét elegánsan és olcsón beszerezni, miről mindenki meggyőződhetik.

LEICHNER és FLEISCHER
posztó gyári raktár.

dicsőségére szánva vannak, megsokasodnak és gyümölcsözővé válnak ez összegek. A folyamok, tengerek kis érből, csöppekből keletkeznek; a hegyek por-szemekből állanak; az egyház, alapítója jóslata szerint, mustármagból annyira fejlődött, hogy ágait, a melyek alatt a népek pihennek, az egész fölkereségre kiterjeszti; 12 szegény halászt választott Isten a földszíneket megújítására.

Rajta, kedvelt testvérek! Lépünk ki a tettek mezejére. Tettekkel és nem sóhajjal meg panaszszal kell a világ bajait eltávolítani, az emberek szívét és lelkét megújítani.

Nem sokat, hanem sokan adakozatok filléreitekből az Egyház és haza oltárára a közjó előmozdítása céljából és kortársaitok becsülését, az utókor hálás emlékezetét, mindenek fölött pedig a mindenható Isten bőséges kegyelmét nyeritek meg.

A nevezett célra irodámhoz küldendő adományokat minden év végén körlevélben fogom közölni s gyümölcsözés végett az egyházmegyei alapítványi hivatalnál a főtisztelendő káptalan gondjaira és kezelésére bizni.

A papsághoz beszél ebben a pásztorlevélben a fenkölt lelkületű püspök, de a világi hivek is érthetnek, különösen pedig Pécs város lakossága és hatósága érthet belőle.

Oly eszmének megtestesítésén fáradozik főpásztorunk, amely Pécs város jövő nagyságának zálogát hordja méhében: szent kötelessége tehát a város hatóságának és intéző köreinek lelkesedéssel sorakozni a főpásztor által fennen lobogtatott zászló alá s *tettekkel bizonyítani be, hogy meg is érdemljük azt a szerető és odaadó buzgókodást, a melyet püspökünk az egyház és a haza érdekei mellett első sorban városunk javára kifejt.*

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Karcolatok a színvilágból.

(Somogyi Károly — Tiszay Dezső.)

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

I.

Midőn az új színigazgató, Tiszay Dezsőnek megválasztása betegezett tény lett, ismerőseim és barátaim valódi ostromának voltam kitéve azért, mert mindenki ismerni akarta előbb azt a férfit, a kinek kezébe letétezt 3 évi időtartamra a pécsi színészet ügye; mondom hamarabb akarták ismerni információk utján, mielőtt ő maga majdani ténykedésével megismertethetné magát.

S az információt mintegy követelték tőlem, mert hisz, ugymondták, az ily magamfajta vén színésznek és volt direktornak csak legjobban kell tudni azt, miféle uriember hát az a Tiszay Dezső?!

En a legtöbb esetben kitértem, vagy esetleg valami közömböset mondtam rendesen a kérdezősködésre, mert nem tartottam kollegiális érzületemhez illőnek azt, hogy éppen én mondjak véleményt olyan felett, a ki úgy is befogja bizonyítani azt, hogy milyen legény a gáton.

A magyar Cecilia-egyesület közgyűlése.

(Második nap.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. szeptember 27.

Az országos magyar Cecilia-egyesületnek ma volt másodnapos közgyűlése, melylyel az egyesületnek kétnapi kongresszusa be is fejeztetett.

A mai nap eseményeiről saját tudósítónk a következő tudósításban számol be:

(A székesegyházban.)

Dél előtt 9 órakor a székesegyházban gyűltek össze a kongresszus tagjai, hogy résztvegyenek a Walter Antal kanonok által fényes segédlettel celebrált misén.

A székesegyházi zenekar ez alkalommal Schildknecht négy szólamu Requiemét adta elő orgonakísérettel s különösen a »Dies irae« dal-lama volt magasztos hatással a megjelentekre.

Mise után a kongresszusi tagok levonultak a püspöki kriptába, hogy megkoszorúzzák Dulánszky Nándor püspök sírját. A koszorún a következő felírás volt:

DULÁNSZKY NÁNDOR

püspök emlékének

a magyar Cecilia-Egyesület

1899. szept. 27.

Bogisich Mihály címzetes püspök, az egyesület elnöke, emelkedett szellemű beszéd kíséretében helyezte el a koszorút a püspök sírjára, méltatva annak a magyar egyházi zene purifikálására törekvő amaz intézkedését, hogy megalapította a székesegyházi énekiskolát, a gregoriánus ének otthonát. Ércnél maradandóbb emléket állított magának ezzel Dulánszky püspök s nevét arany betűkkel véste be a magyar egyházi zene történetébe. A magyar Cecilia-egyesület, mint az egyházi zene és ének művelője, elengedhetetlen kötelességének tartja, hogy hódolatát kifejezze emléke előtt s letegye sírjára az emlékezés, a kegyelet és elismerés koszorúját.

A megható kegyeletos aktus után a kongresszus tagjai a székesegyház nyugati oldalán gyülekeztek s félkörben felállva, Zelesny Károly fényképész lefényképezte a társaságot. A félkör közepén Bogisich Mihály címzetes püspök, egyleti elnök, mellette Károly Ignác apátplébános, Mayer Károly és Hahnkamp György apátkanonokok, Kersch Ferenc és Lányi Ernő

A napokban pedig Szerkesztő uram ugyan csak sarokba szorított, mert nem információt, hanem lapja számára, nyilvános szakszerű ítélezést kért tőlem, a volt direktor Somogyi és az új direktor Tiszay felett.

No már kérem, még ilyen fába nem vágtam a fejszemet, de mert nem tartok attól, hogy a fejszém a fába török, eleget teszek a Szerkesztő urnak úgy, ahogy én gondolom és tudom.

Tehát Pécsnek két színigazgatójáról volna szó.

Az egyik Somogyi Károly, aki volt, a másik Tiszay Dezső, aki lesz, helyesebben lett.

Valjon nem haladtunk már azon túl, hogy a volt direktorral foglalkozunk? Hisz nekünk csak a jelenlegivel volna dolgunk — nemde Szerkesztő ur? No de most ön azt kívánja, hogy mindkettőnek a szellemi és erkölcsi értékével foglalkozzam, tehát megteszem, de ismételve mondom úgy, a hogy én tudom.

Mielőtt specialiter egyik vagy másik igazgatóról megteném tárgyilagos információmat, előbb egy népszinműi képet kell lefestenem, hogy miért? azt majd az első szakasz végén mondom meg.

A kép ez: (bár minden népszinmű énekes megszívlelné).

Majd mindennapi dolog. A legényt elhagyja kedvese. Talán nem szereti, vagy már

alelnökök, Glatt Ignác énekiskolai igazgató, Kutschera József egyleti igazgató és Haller Jenő, egyleti titkár foglaltak helyet.

Tíz óra után tíz perckor átvonult azután a kongresszus a Kath. Körbe, a közgyűlés mai napirendjének letárgyalása céljából.

(A közgyűlés.)

Bogisich Mihály elnök egynegyed tizenegykor megnyitván a közgyűlést, felolvasta Hetyey Sámuel megyéspüspök távirati üdvözlését, melyet a kongresszus tegnapi hódoló sürgönyére tegnap este küldött. A megyéspüspök üdvözlése így szól:

„Hálás szívvel vettem szives megemlékezésüket. Működésüket vezesse az Isten szentlelke. Sámuel, püspök, Szászvár.“

A mai napirend első tárgya volt: Pót-tanfolyam szervezése s ennek keretében előadások a gregorián khorálisról, liturgiáról és orgonáról.

Gladits Pál, magyarkémleli (Mosonyimegye) plébános volt az első előadó, a ki jelentést olvasott fel a Bécsben tartott ily ének és zeneiskolai pót-tanfolyamról, melyet az ausztriai »Eucharisztikus Társaság« rendezett. E tanfolyamon 16 magyarországi, köztük 10 vas megyei kántor vett részt s részletesen tanulmányozhatta az egyházi zene és éneknek az egyház parancsa, különösen pedig az Oltári szentség méltósága szerinti gyakorlását.

Az előadó jelentése végén azt az indítványt tette, hogy keressék meg a magyarországi Eucharisztikus Társaságot is, hogy értekezletein az egyházi éneket és zenét tegye tanulmány tárgyává, különösen, hogy a gregoriánus éneket ismertessék elméletileg és gyakorlatilag.

A közgyűlés az indítványt elfogadván, mielőtt a napirendben tovább haladtak volna, Kersch Ferenc, esztergomi karnagy felszólalt, hogy a tegnapi előadás a kántorkönyvekről nem lett megvitatva. Mivel pedig hozzászólásai többeknek vannak a tárgyhöz, kéri e tárgynak megbeszélését.

Haller Jenő titkár szerint e tárgyban nem diszkusszióknak, hanem tanulmánynak van helye. Az előadás ki fog nyomtatni s akkor lesz csak alapos tanulmány után — a jövő közgyűlésben — tárgyalható.

A felszólaláshoz hozzászóltak még Glatt Ignác és Kutschera Ferenc s végre is Bogisich elnök szavazásra bocsájtotta a kérdést.

A többség elfogadta, hogy az előadás

mást szeret? E miatt a legény duhajkodik. Borral, cigánnyal kergeti búját bánatát a korcsma asztalánál. Keserves dalba tör ki volt kedvese felett. Dalolja és szüntelen dalolja azt a népdalt, a melynek szövege az ő bánatos szívével leginkább összhangzatban áll.

Ez az ő nótája most egész naphosszat:

»De juthatsz még oly keserves időre,

Ki jönnél még — az én üzenetemre.«

Ennek a népdalnak széles Magyarországon egy dallama van és azt hiszik t. olvasók, hogy a már mondott helyzetben ezt a dalt egy huszárgyerek, egy csikós, egy juhász, egy bojtár, egy kanász, — vagy egy betyár egyenlő keserűséggel, vagy hogy technikusan fejezzük ki magunkat egyenlő hangtestéssel, szinezéssel dalolná? Nem kérem! Pedig az érzetük egy. Mindannyi a volt kedvese után kesereg dalban a korcsma asztalánál bor és cigány mellett.

A huszár bizonynyal foghegyre venné az egész bánatát. Oda csapná a boros üveget az asztalhoz, a boszuság törne ki belőle e szavaknál »De juthatsz még oly keserves időre stb.« S kifejezné azt, hogy akadt egy csodálány, a ki még a huszárt is faképnél merte hagyni. A megsértett önérzetes büszkeség törne ki ajkán dalában.

Az a csikós pedig, a ki éjjel nappal, télen nyáron, jó és zord időben viharokban ott a pusztán azokat a fékezhetlen csikókat kergeti karikásával, a kinek lakóhelye a sikság

most tétessék megbeszélés tárgyává s erre megindult a vita.

Kersch Ferenc volt az első felszólaló, ki már összeállított egy kántorkönyvet, melyet az elnök által kiküldendő bizottság fog — az alapszabályok értelmében — megbírálni. Kersch az előadásba foglalt egyes elveket igyekezett az ő könyvében foglalt elvekkel összhangzásba hozni s Glatt Ignác és Lányi Ernő, egri karnagy felszólalása után a vita véget ért.

Kovács Sándor dr. teológiai tanár (Temesvár) előadta erre a kántorok számára szervezendő póttanfolyam tervezetét. A póttanfolyamon a gregorián ének, zene, liturgia és az iskolai énekkutatás tárgyaltnak, elméletileg és gyakorlatilag. A tanfolyam már a jövő évi szünetben felállítatik s annak szervezésével az egyes elnöksége bizatik meg.

A közgyűlés elvileg elfogadván a póttanfolyam felállítását, Haller Jenő titkár a póttanfolyam általános leckerendjét ismertette. A leckerend a tankönyvekre, az előkészítő vizsgálatra, az elméleti adatokra, a legszükségesebb gyakorlatra, végül az esztetikai szempontokra terjed ki s ez öt pont alapján foglalja magában a gregoriánus chorális ismertetését.

Az előadott tervezethez Kovács Sándor dr., Révay Tibor kalocsai segédlelkész, Nierdmayer Antal szegedi tanítóképzési tanár s még többen szóltak hozzá.

Kovács Sándor dr. teológiai tanár adta elő ezután a tanfolyam órarendjét, melynek felolvasása közben délre harangoztak.

Tizenkét óra után tíz perccel fejezte be az előadó felolvasását, melyért Bogisich Mihály elnök a kongresszus köszönetét tolmácsolta.

Ernei József budapesti nemzeti zenedei tanár a póttanfolyamok orgonajátékáról értekezett ezután.

Közben megérkezett Vaszary Kolos hercegprímás távirata Esztergomból, melyet a kongresszus tegnapi távirati üdvözlétére küldött. Bogisich Mihály elnök olvasta fel a hercegprímás táviratát, mely így hangzik:

„A Cecilia Egylet elnökének, Pécs. Tegnapi távol lévén, csak ma mondhatok köszönetet a szives megemlékezésért. Vaszary Kolos, hercegprímás.”

Ernei előadása után szóltak még a tárgyhöz Haller Jenő és Mayer Károly székesfehérvári kanonok, ki a kántorok számára összhangzattan és orgonaiskola-könyvek szerkesztését ajánlotta, mi a póttanfolyam szervezésével együtt elfogadtatott.

„árnya a zombék, takarója a szüre, tem-ploma a csillagos firmamentum, vallása a szive, bizony ha ennek a megérintetlen de egy-uttal nyílt szívü puszták fiának a kedvese ha elhagyná és keservében nem törne ki a megtorlás vad buszuja, hanem e helyett ott a volt ős Hortobágy csárdájában, (most már vasut szeli Hortobágyot) neki adná magát a bánatnak bor és vagy harmadfél cigány mellett, bizony ne tessék elhinni, hogy dalában, melyet dombérozó keserűségében ajkára vesz, valami lágy érzelm húrjai zendülnének meg, oh nem! ez a csikós urfi keserű és szemrehányó vad indulattal kiáltaná oda fordulva azon táj felé, a honnét néha-néha kedvesét jönni látta, hogy: »De juthatsz még oly keserves időre stb.« Leküzdhetlen keservében inkább deklamálná a dalt, mintegy akarva, hogy hallja meg az a hűtlen, ha 100 mért-földnyire van is tőle, a mit most ő neki ezzel a nótával üzen. A keserű haraggal vegyült átkot szórna ajkán dalában.

És nézzünk most egy juhászbojtárt. Van-e szerelmesebb legény, mint egy juhászbojtár? Hisz lyrikus az egész élete. Ott nézi harmatos fűvön a felkelő napot az ő fenségében. Kalapot emel az isteni természet előtt és hála imát zeng ajka, hogy kár nem érte jószágát az éj homályában. Az ő ártatlan jámbor álatkái ott legelésznek szemei előtt, csak a kutyának osztja a parancsait néha, ha egy jámbor birka

A közgyűlés második tárgya volt: *Énekkutatás a katolikus iskolákban.*

Meiszner Imre dr., egyleti jegyző volt ez ügynek az előadója, ki a gregorián ének és a liturgikus oktatás behozatalát sürgette. Részletes tervet dolgozott ki e tárgyban a katolikus népiskolákra és középiskolákra vonatkozólag, a miben azonban igen sok volt az ideális rész.

Az előadó háromnegyed egykor fejezte be felolvasását, melyet lelkesedéssel és szónoki hévvel adott elő. Az előadáshoz többen hozzá-szóltak s a vita vége az lett, hogy a tervezetben foglalt alapelvek szerint meg fogják keresni a püspöki hatóságokat az iskolákban az énekkutatásnak a gregoriánus éneknek megfelelő behozatalára.

Pár egyleti ügyet intéztek el ezután s a közgyűlést egy óra után tíz perckor Bogisich elnök szép beszéddel zárta be. Hálát adott a Mindenhatónak a sikeres munkálkodásért; kérte a tagokat az egyes ügyeinek szívélyesen viselésére és köszönetét fejezte ki Hetey Sámuel megyéspüspöknek, mint a kongresszus védnökének, a pécsi székeskáptalannak, Walter Antal kanonok rendezőbizottsági elnöknek, a rendezőségnek és a pécsi papságnak a kongresszus sikere érdekében kifejtett buzgalmukért és szives vendéglátásukért.

A közgyűlést ebéd követte a Kath. Körben, melyen felköszöntőkben ma sem volt hiány. Ebéd után a Zsolnay-gyárat, nézték meg a vendégek s látogatást tettek a zirciek rendházában is.

(Egyházzenei előadás.)

Délután öt órakor a székesegyházban vecsernye volt, mely alatt a székesegyházi énekiskola Glatt Ignác pápai káplán vezetésével éneklőadást rendezett.

Az első ének a pápáról szólt, »Oremus pro Pontifice« címet viselvén. A négy szólamu éneket a legszebb precizitással adta elő az énekkar s utána a »Victimae paschali« című khorális éneket mutatták be orgonakisérettel. Majd a »Confitebor tibi« című ének következett, a mi után Palestrinának egyik magasztos énekét adták elő. Majd az »Ave Maria« négy-szólamu dallama emelte fel a magasztosságig a hallgatóság lelkét s az előadást Hoff Richárd és Simacsek Alajos karnagyok orgonajátéka fejezte be.

S ezzel végetért a két napig tartó kongresszus s a vendégek a ma esti és az éjjeli vonatokkal fognak elutazni.

a tilos felé kezd kóvályogni — hogy tételje vissza a nyáj közé. Delelő felé kezd előtte a véghetlen tengert játszó délibáb hullámszani. S ilyenkor előveszi a furulyáját, elfujja azokat a szép nótákat, a melyek legtöbbszörre a mezőn születtek és a városokba elszármaztak. Mert hisz jól tudjuk, ezerekre megy népdalainknak a száma, melyeknek a forrását, születés-helyét, származását kikutatni képesek nem voltunk s nem vagyunk. Csak a vidéket keressük, a melyen legtöbbször hangzik. Így nevezzük aztán hogy: ez palóc, az csallóközi, ez cserkúti, ez tiszamenti, ez székely stb. nóta.

Olyan a magyar népdal, mint a mezői virág. Megszületik, megnő az a nép ajkán az ország minden vidékén és még sem tudjuk hol? Csak azt, hogy dalolják uton, ut mentén szerte a hazában.

Igaz, vannak rengeteg népdalaink, a melyek szerzők művei és dicsérettel legyen mondva, nem állunk utolsó helyen a népdal szerzők dorgában.

De most veszem észre, hogy bele tévelygtem a népdalaink születésébe. Kérem ne csodálkozzék ezen t. olvasó. Kereszt apja voltam ám én is, in illo tempore vagy 1000 népdalnak. Én neveltem től őket a szinpadokon vagy 30 esztendeig, nem csoda tehát, ha nem tudok tőlük könnyedesen megválni.

De most már tuimus tróies.

H i r e k.

Pécs, 1899. szeptember 27.

Megjöttek a színészek.

Egy egész kis hadsereg, a bohémek se-rege vonult fel ma nagy vidáman városunk utcáin. Végre megjöttek, hogy egy kis vidámságot, kedélyt csöpögtessenek az elfásult idegekbe, életet oltanak az üres lelkekbe.

A szigorú színházi habiték monoklit csiptetnek szemükre és úgy vizsgálják Pécs ujonnan jött szépségeit. Egyik monoklis ur ma reggel a király-utcában pláne így sóhajtott fel:

— Én Istenem, vajjon melyik miatt ke-veredek majd nézeteltérésbe feleségemmel!

— Óh te vén Don Juan, hát valamennyi miatt, — lepte meg a válaszszal egy hirtelen odacseppent városi nagy alak.

A jogászok is mozognak. Hogy igen érdeklődnek a bájos naivák és a már nem naivák iránt, az onnét is kitünik, hogy a tegnapi gyűlésükön a színházba járásról is — no meg mellesleg a szép színésznőkről is volt szó.

— Vajjon melyik művésznőcskétől fogom kapni az első rózsaszín levelet? — sóhajtozék egyik jogász barátunk.

— Ne busulj pajtás, majd gondoskodik róla Nagy Vilma, meg V. Ágh Ilona a két derék — anyaszínésznő.

A város többi aranyifjúságánál pedig szájrul szájra jár az a hir, hogy az aranyos kis Székula Sárka megszépült. Szép volt már a mult évben is, de . . . az idén, óh az idén nagyon szép.

Azok az aranyos kis szőke, barna fejű kis bakfislánykák pedig, mikor a mamák nem hallják, csak Delli Lajosról csicseregnek.

— Milyen aranyos is, milyen kedves és milyen fess gyerek lett ez a Delli Lajos.

Óh a régi ismerősöknek most nagy a keletje. Aztán Delli Lajos most már jobban imponál is; hja titkár lett és a titkár minden szintársulatban nagy ur.

Régebbi ismerősünk Lévy Sárka is megérkezett. Bizony kíváncsi is már reá a pécsi közönség és mint hirlik mióta távol volt körünkől, hangja még szebb lett, játéka még kedvesebb.

A derék Tiszay, a kit most már szerte szét az egész városban jól ismernek, még csak egy pikkolót sem ér rá inni. A rossz nyelvek azonban azt mondják, hogy szobafogsága van, mert a direktorné rajta kapta, hogy férje ura nagyon tüzesen udvarol a pécsi szépségeknek.

Tiszaynak egyik jó akarója egyébként

Visszatérek tehát az én szép juhászom-hoz, ki éppen most vette furulyáját elő szüre ujjasából és ott andalog furulyázva a legelésző nyája körül.

Nézzünk csak kissé be ennek az andalgó juhászbojtárnak a szerelmes szívébe, mert hisz az a kis husdarab a keblében ennek is dobog ám valaki után, még pedig hevesen.

Neki is van babája, a kit szeret s úgy látszik az is szereti. És talán Szent-Mihály napjára egymásé is lesznek. De hát a szerelmeseknél is ember tervez, Isten végez. Egyszer csak azt hallja, hogy az ő kedvese Szent-Mihálykor nem az övé, hanem a gazdag Tábor János fiáé lesz. Petőfi szerint is, a juhász legény bánatában, mit tehetett egyebet? nagyot ütött botjával a szamar fejére.

A bánatos juhászbojtárunk is bor és cigány mellett kíséri meg, feledni bánatát. Iszik nagyokat bú felejtől, a cigány pedig húzza, vigasztalja azokkal a vidító nótákkal, melyek gyógyír gyanánt hatnak az ő sebzett szívére. De most csak egy nóta kell, csak ezt kell szakadatlanul húzni a cigánynak. Őtet most csak ez a dal egészíti ki: »Te juthatsz még oly keserves időre, kijönnél még — az én üzenemre.« Csak ez a dal, csak ez fakad most újabb és újabb keservvel az ő szívéből, csak ezt fujja ő még estétől reggelig szomoruan, telve panasszal és keservvel. Olyan most az ő dala, mint az író's vaj, össze olvad ajkán

kisütötte, hogy a társulat mindig telt ház előtt fog játszani. Be is bizonyította írásbelileg, illetéknépen:

Tiszay Dezső,
Eltető Gyula,
Lévay Sárika,
Tibor Lóri.

Horváth Aranka,
Agh Ilona,
Zajonghy Elemér.

Szóval: TELT HÁZ. Már pedig régi dolognak mondják, hogy a nevek kezdő betűiből összeállított jövendölés teljesebbé szokott menni. Ugy legyen! . . .

A diákok sem maradtak el a nagy tömeg háta mögött. Ma egész nap minden ismeretlen vidéki női arcban legalább is egy hősnőt fedeztek fel, minden kis kokett teremtésben legalább is operette soubrettet néztek. A szigorú osztálytanár éppen vizsgálta a padokat, mikor a kis diákok egyikénél a következő anagrammot fedezte föl:

Szekula Sárika,
Tiszayné Ilona,
Polgár Ilona,
Jeszenszky Irén,
Hadrik Anna,

Szekula Sárika,
Lévay Sárika,
Polgár Ilona,
Jeszenszky Irén,
Tibor Lóri.

Szóval a kis diák kisütötte, hogy a felsorolt művésznők a: **SZÉPEK SZÉPEI**. És igaza is volt a kis diáknak, de azért nem ártott neki a dorgatórium, a mit a tanárjától kapott.

Végre holnapután megnyílnak a múzsák csarnokai, azután majd megismerjük közelebről az új jövevényeket, ezt az örökké vidám bohém népséget. **Petoló.**

Napirend 1899. szeptember 28-án.

Naptár: csütörtök, szept. 28. — Róm. kath.: Vencel. — Prot.: Vencel. — Görög-kele.: (szept. 16.) Jozafát. — Zsidó: Tischri 24. — Nap kél 5 óra 56 perckor; nyugszik 5 óra 43 perckor. — Hold kél éjféltkor; nyugszik délután 3 óra 10 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, enyhe, száraz idő várható.

bánatos könnyeivel. De milyen is lehetne egy jámbor birkapasztor, hisz élete egész kedélyvilágát előrelátta azoktól a jámbor állatkaktól, a melyek mellett felnevelkedett.

A sirva vigadó szerelmes bojtár keservei olvadnak össze dalában.

És így tovább. A kanász a bakonyi sűrű erdő fiainak borús kedélye, a délibabot kergető szilaj betyár vad indulata, a bölcső, az élet foglalkozás, a táj, a szenvedélyek, mindannyi momentumok jelentkeznek dalainkban.

Ezért páratlan Blaháné az ő népdalival; mert tessék csak megfigyelni az ő produktóját, ugyan egy népdalt, ugyan egy felforgó jelenetben, mint szemes polgárleány más és mint parasztleány ismét más bensőséggel énekl, illetve festi. Beszélve dalol és dalolva beszél. Sőt ha egy népdalnál a szöveg első verse bánatos szavakat rejt, ezt ő úgy fejezi ki eredeti zamatos hangfestésével, hogy a második vers szövege, melynek vigasztalóbb az értelme, noha egy dallamu az első verssel, más karaktert nyert. A boldogult Hegedüs né is csillaga volt a népszínműveknek és az ő dalai is felséges szépen peregetek le bájos ajkáról, de nem adott nekik jellemet.

E kép, melyről most szoltunk, némi vonatkozással lesz a mi direktorunkra is, mert az egyik a sötét sűrű bakonyos Somogy országában, míg a másik a derült kékeges Tisza partján látott napvilágot, a ő bölcsőjük jellege pedig végig vonul egész életük pályáján.

. s.

A szinügyi albizottság ülése a szinigazgatói helyiségben d. u. 5 órakor.

Építési szakbizottság ülése d. u. 3 órakor a városházán.

Térzene d. u. 4 órakor az Erzsébet-sétán.

— **(A király az árvizkárosultaknak.)** A hivatalos lap mai száma jelenti, hogy a király a magyarországi árvizkárosultaknak tizezer forint segélyt utalványozott magánpénztárából.

— **(Személyi hír.)** Fejérváry Imre báró főispán ma délben Kapos-Szekcsőre utazott, a honnan holnap reggel tér vissza.

— **(Esküvő.)** Ma délután négy órakor kötöttek házasságot a pécsi anyakönyvvezető előtt Bándy Mariska és Andrián József, nemesvidi lakos, körjegyző. A házasságkötésnél mint tanúk Bándy Dezső telekkönyvi iktató és Hoffer József kereskedő szerepeltek.

— **(Katonai hírek.)** A király elrendelte báró Marschall Gyula alezredesnek, létszám felett a pécsi 8. honvédhuszár ezrednél, a honvéd központi lovas iskola parancsnokának, ezen szolgálati alkalmazás alóli felmentése és létszám feletti vezetésének beszüntetése mellett, a váci 6. honvéd huszár ezredhez való áthelyezését. Festl Lehel, nagykanizsai 20-ik honvédgyalogezredbeli őrnagy, ki az 52-ik gyalogezrednél hadnagy s 1881—1882. évben az önkéntesek tanára volt, ezredénél létszám felett való vezetés mellett, a honvédtörzstiszti tanfolyam tanárává kinevezetett.

— **(Az árvizről.)** Az a félelem a veszélytől, mely most néhány napig rettegésben tartotta a Dunamenti városok és községek lakóit, szünőfélben van már, mert a Duna lassan bár, de tagadhatlanul elérve a legmagasabb vizállást apad. Az árviz Mohácsnál 678 centiméter magasságban tetőzik. A mai vizállásokból következtetve az árviz általános tetőzése, — s miután a felső vidékeken megszűntek az esőzések — apadás várható. Gomboson 620 centiméter, Ujvidéken 520 centiméter az elért legmagasabb vizállás. A vizrajzi jelentések szerint Mohácsnál a Duna:

tegnap 678 centiméter,

ma reggel 678 centiméter

magas volt s e szerint tetőzik, sőt ma délután egy és fél centimétert apadt is.

— **(Drága vásár.)** Tegnap este a szigeti külvárosi vásártéren Orbán Ferencné bormérő sátorából, eddig ismeretlen tettesek a tulajdonosnőnek tizenhat forint értékű prém-gallériját ellopták. Az enyveskező vendéget most keresi a rendőrség.

— **(A vármegyei állandó választmány)** f. é. október hó 5-én d. e. 9 órakor tart ülést a vármegyeházán Fejérváry Imre báró főispán elnöklete alatt. Ezen az ülésen készítik elő a f. é. október hó 9-én tartandó vármegyei közgyűlés tárgysorozatát.

— **(Névmagyarosítás.)** Práger Ignác izr. tanító, bonyhádi lakos, valamint Jakab, Eszter és Ármin nevű kiskorú gyermekei vezetéknevének »Pataki«-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **(Katonák érkezése.)** Az 52-ik gyalogezrednek Boszniában Stolacon állomásozott negyedik zászlóalja ma érkezett haza új állomáshelyére, Pécsre. A zászlóalj délután 4 óra 19 perckor érkezett meg a vasuton s kint

az állomásnál az 52-ik gyalogezred tisztikara fogadta a messze távolból hazajött katonákat, kik az ezred zenekarának zenéje mellett vontak be a Krajcár-kaszárnyába.

— **(A vizmiseria szünőfélben.)**

Mint már keddi számunkban megírtuk, a magánvizvezetékek elzárása folytán a víztartók újra megteltek s így a magánvizvezetékek ismét megnyitattak. Erre vonatkozólag a város tanácsa a következő hirdetményt bocsátotta ki:

Hirdetmény. Minthogy az ideiglenes közutak felállítására folytán a vízfogyasztás kevesbedett s ennek következtében a víztartók ismét megteltek, a város tanácsa közhírré teszi, hogy a magánvezetékek további rendelkezésig f. hó 29-től kezdve mindennap reggeli 8 órától kezdve délután 4 óráig megnyitattak. Együttal felkérjük a város lakossága hogy a vizet a legnagyobb takarékosággal használja, nehogy a város hatósága ismét szükségbeli közutak felállítására kényszerítettessék. Pécs, 1899. szeptember hó 28-án. A város tanácsa.

— **(A főkapitány fogása.)** Szalai István, nagy-palli kocsmáros Szabó Sándor, magyarpeterdi és Dallos József volt hosszuhetényi, jelenleg vukovári lakos, jeles kompániát alkottak. Eljártak ugyanis az országos vásárookra és ott jó pénzért ötszörös hamis pénzt ígérve csalták lépre a tudatlan embereket. A német »Bauernlänger«-nek hívja az ily csalót s valóban csodálatos, hogy képtelen ígéreteiknek felülnek a falusi lakosok. Így felült nekik a szigetvári vásárban egy pécsi ember is, kitől 400 forintot csaltak ki; de szerencsére még idejekorán visszakapta tőlük a pénzt, úgy, hogy csak tizenhat forintja vesztett oda. Ezek a csalók felkeresték a mi országos vásárunkat is. Azonban egy detektív kihallgatta őket, mikor épen az elkövetendő csalásokat beszéltek meg s jelentést tett róla Selényi Antal rendőrbiztosnak. A rendőrbiztos jelentette a dolgot a főkapitánynak s Vaszary Gyula főkapitány tegnap éjjel a rendőrbiztos kíséretében maga indult a csalók nyomozására. Az egész palyautcát és a mellékutakat végigjárták, míg éjjel tizenkét óra tájban ráakadtak a három csalóra, kiket a főkapitány nyomban letartóztatott. Az elfogott csalókat bekísérték a rendőrségre, hol tegnap kihallgatták őket s onnan átkísérték a kir. ügyészség fogházába, hogy a bíróság folytassa ellenük a további vizsgálatot.

— **(Színészeink Pécsen.)** Szokatlan sürgés-forgás volt ma a városban. Idegen arcok jártak végig az utcákon, böröndökkel, skatulyákkal megterhelve s a hordároknak, ha száz kezük lett volna is, mindegyiknek akadt volna dolga.

Megjöttek a színészek!

Igen megjöttek, s mint az első fecske a tavasz hirnöke, akként jelenti a színészek jövetele a közeledő szezont, az uborkaidény végét. Életet hoznak a múzsáfiak a városba, élénkítenek s főleg arról gondoskodnak, hogy legyen mivel eltöltenünk hosszú, unalmas téli estéinket. Tiszay Dezső szinigazgató tegnap délután 4 órakor indult el társulatával Egerből s tizenkét órai fáradságos ut után ma reggel érkeztek ide öt órakor. A szintársulat néhány tagja, közöttük egy kedves, régi ismerősünk, Lévay Sárika is, ma este nyolc órakor érkezik Pécsre. Színészeink (most már bátran nevezhetjük őket így) a mai napot a »berendezkedéssel« töltötték, holnap próbát tartanak a »Bányamester« és »Vasgyárosból«, holnapután pedig megnépesül a Király-utca, megtelik a színház nézőtere s újra felgördül a vasfüg-

göny, fűgén, vidáman jelentvén, hogy ime megkezdődött a várva-várt — szini-idény.

— **(Elltűnt ötszáz forint.)** Herbert András, bányatelepi lakosnak volt öt-száz forint megtakarított pénze, melyet otthon egy forgatható fedelű asztalban tartogatott. Herbert házára alkudott Kaszás György, el-lendi lakos is, a ki a mult hét szerdáján olyankor járt a házban, mikor Herberték tá-vol voltak s leányuk a kútnál volt. A leány éppen akkor érkezett haza, mikor Kaszás kijött a szobából s mikor azt a feleletet kapta, hogy a gazda nincs otthon, eltávozott. Her-bert mikor hazatért, leánya elmondta neki, hogy Kaszás ott járt s bent volt a szobában, míg ő a kúton volt. Kaszás ezt annak tu-lajdonította, hogy a házat akarja megvenni Kaszás, de nagy volt a meglepetése, mikor vasárnap kereste az ötszáz forintot az asztal-ban s azt nem találta. Mindjárt Kaszásra lett gyanuja; el is ment hozzá, de nem szólt neki semmit a pénzről. A helyett kérdezte, hogy megveszi-e a házat. Kaszás tagadólag vála-szolt, mert Németországba akar kivándorolni. Herbert azután megtudta, hogy Kaszás pár nap óta sokat mulat s a korcsmában száza-sokat láttak nála. Erre azután tegnap feljelen-tette a pénze eltűnését a bányatelepi rendőr-kapitányságnál s előadta gyanuját is. A kapi-tányság megkeresésére most a csendőrség fogja kérdőre vonni Kaszást, hogy tud-e va-lamit az ötszáz forintok eltűnéséről?!

— **(Térzene.)** A pécsi 52-ik gyalog-zred zenekara holnap (csütörtökön) délután 4 órától 6 óráig a felső sétaterén hangversenyt tart a következő műsorról: 1. Udvarnok induló. Scharftól. 2. »Ha király volnék.« című opera nyitánya Ádámtól. 3. »España« keringő Waldteufeltől. 4. »Otthon« című opera nyitá-nya Goldmarcktól. 5. »Elveszett boldogság.«

dal Sprawackertól. 6. »Bécs Budapest« egy-veleg Scharftól. 7. »Stájer leányka« induló Wagnertől.

— **(Szigetkülvárosi iskola épí-tése.)** A szigetkülvárosi iskola építési ügyé-ben holnap ismét ülés lesz. Az építészeti szak-bizottság ül össze holnap (csütörtökön) délután 3 órakor a közgyűlési teremben, hogy az épít-kezés tervét megállapítsa.

— **(Felsőbbrendű bölcsesség.)** Ez a felsőbbrendű bölcsesség odafönt a fő-városban támadt s arra való, hogy a vidék közigazgatási hivatalainak nem csekély boszu-ságot okozzon. Arról van ugyanis szó, hogy a vármegyékhez és hatóságokhoz egyre-másra érkeznek rendeletek, melyekben a miniszter ezer, meg ezer dologról kíván »statisztikai kimutatás«-t. Idelent aztán természetes, hogy sietnek eleget tenni a rendeletnek, melyhez azonban nem küldenek *mintát* a kimutatásról. Az egyes hivatali főnökök legjobb belátásuk szerint elkészítetik a kimutatásokat, sőt a jövőre tekintettel, azt egynehány száz példány-ban ki is nyomtatják. Mire aztán a nyomtat-vány elkészül s az első »kimutatás« rendelet szerint felér a miniszteriumba, akkorára már jön a »leirat«, mely szerint a kimutatás *nem jó* s kellő dorgatorium kíséretében küldik is a szükséges utasításokat — persze elkésve! Hogy a hivatalok idelent hiába való munkát végeztek és fölösleges költséget okoztak, annak persze a hivatali főnök az oka s senki sem okolja a — felsőbbrendű bölcsességet!

— **(Póttartalékos keresztetik!)** Németh János hásságyi legényt behúzták ka-

tonának. Nem mondták rá, hogy három esz-tendeig kell ennie a király kenyerét, csak úgy »Ersatz-Reservist«-nek hívták meg barátságo-san nyolc heti szórakozásra. Németh János azonban akként gondolkozván, hogy nem jó dolog még nyolc hétig sem katonáskodni — amiben végre is igaza van — kapta magát s beleköltözött az »ismeretlen tartózkodásuak« világába. Katonák azonban nem egyhamar feledkeznek ám meg a maguk embereiről s azért elrendelték az »Ersatz-Reservist Johann Németh« körözését, aki feltalálása esetén al-kalmasint a »dunkli«-ban fogja megkezdeni a »szórakozást«.

— **(Megrepedt vízvezetéki cső.)** Alig ráztuk le valahogy magunkról a vízhiány ismert kellemetlenségeit, — mintegy annak dokumentálására, — hogy ime van már víz bőven, ma reggel a Gründler-utcában egy víz-vezetéki cső megrepedt, s a belőle kifolyó víz utat törve magának a kövezeten át elárasz-totta az utcát. Nyomban értesítették az eset-ről a városi mérnökséget, mely azonnal intéz-kedett a hiba helyreállítása iránt. A főcsapot elzárták s két óra alatt vége volt a hibának, melynek megtörténtét csak az utcát borító po-csolyák igazolják már.

— **(Furcsa lelet.)** Ne tessék azt gondolni, hogy talán ismét valami érdekes régiséget fedeztek fel ősi városunk talajának méhében, mert pusztán csak arról van szó, hogy ma reggel a vasfürdő előtti réten egy nagyobb csomó, mosatlan porcellán edényt, néhány tányért és evőeszközt, meg negyven

Egy fiatal növendék elbeszélését hallgatták nagy ér-deklődéssel.

— Még csak az kellene, hogy megtegyem, amit a bátyám kíván. Hogy elköltözzem vele Csehországba. Na, éppen egyéb se kellene! Tudom, mi a titkos szándéka. Férjhez akar adni valami potrohos földesurhoz. Egy intel-ligens állathoz, aki Raphael képét nem tudja a Delo-rocheétól megkülönböztetni. És ilyen embernek legyek én a felesége! Különbben egyáltalában nem is megyek férj-hez, majd csak ha matróna leszek és nem találok mu-latságosabb valamit, mint a házi tűzhely melegét.

Fivérem azzal az ajánlattal állt elő, hogy egy idő-sebb leányt fog hozzám küldeni, aki a ruháimat, ha el-szakadnak, megvarrja, ebédet főz és általában olyan szol-gálatot fog személyem körül teljesíteni, mintha udvarhöl-gyem volna. Beleegyeztem. Egy szép napon aztán kocsi állott meg a lakásom előtt, a melyen egy láda volt lát-ható — egy régi fekete láda, a melyet manapság már csak a cseh szobalányok használnak. Félig koporsónak, félig pénzszekrénynek tetszett. A kocsiból nyulánk, sápadt nőszemély szállt ki, teste körül hosszú fekete köpönyeg-gel, a fején pedig olyan kalappal, a minőt a »Pompe funébre« tagjai szoktak viselni.

Megállt a ház előtt, megnézte a számot, hogy vaj-jon jó helyen jár-e? majd hosszú köpönyének egyik szár-nyát felemelve, keresgélni kezdte a pénztárcáját. Ebbe beletelt egy jó negyedóra. Aztán minő pénztárca volt az!

Ennek megtörténte után keztyűt huzott, szép zöld, kötött keztyűt, majd elkezdte a kocsisnak járó pénzt le-olvasni. Először minden ötcétes darabot alaposan meg-

messze-messze csillog a reménység fénye, nagyon messze : Bill szerelme.

Édes szeretettel írta meg neki a levelét. »Az Isten egyen veled, szegény, jó, drága Billem!« Ezzel a mon-dattal fejezte be.

E percben vendéget jelentett a szolgáló s mielőtt még válaszolhatott volna arra a kérdésre, fogadja-e, már magához ölelte őt Lydia.

— Dick bátyám megbizását is előadom — mondta beszélgetés közben az amerikai leány — tudja, akivel Jessendyék estélyén találkozott. Kicsit öregecske már, ki-csit kopasz, de lángoló érzelmekkel viseltetik ön iránt és nagyon vagyonos is, kedvesem. Tudom, hogy nem alkal-matos az idő most szerelmi ömlengések közvetítésére, de mégis talán a legjobbkor jövök azzal a hírrel, hogy a nagybátyám szíven fekszik az ön sorsa, édesem és csak egy levelébe kerül, hogy szükségem semmiben sem lászom. Ő mindezért nem kíván öntől egyebet, mint azt a boldog-ságot, hogy hébe-hóba láthassa, a műteremben vagy is-merőseinél, ahogy jobban tetszik.

Gertrud tagadólag intett.

— Nem, nem — mondta — ennek semmi értelme sem volna. Mondja meg kedves Lydia a nagybátyjának, nagyon kegyesnek találok jószívű gondoskodását, hogy egy árva leányt boldoggá akar tenni, de kérem mondja meg neki, hogy soha sem fogok férjhez menni.

Lydiát nagyon mezevarta ez a válasz.

— Nem gondolná meg jobban a dolgot — vála-szolta. Talán mégis elhirtelenkedett cselekedet volna egy derék, becsületes embert így hamarjában kikoszorózni. Fon-

darab kulcsot találtak. Hogy miként kerültek ezek a dolgok a vasfürdő előtti rétre, annak kiderítésén fáradozik most a rendőrség, mely arra kéri mindazokat, kiknek hasonló tárgyai veszendőbe kerültek, hogy az edények agnoszkálása végett a rendőrségnél jelentkezzenek.

— **(Szökevény borju.)** Mondhatni, hogy ez volt a tegnapi vásár egyetlen szenzációja. Az történt — ugyanis — hogy kint a szigeti külvárosi vásárban a felhajtott borjuk közül egy, megunva a hosszas várakozást, egy óvatlan pillanatban kiszabadította magát vezetője kezei közül és megszökött. Egész csomó gyerek vette üldözőbe a különben jámbor állatot, mitől ez azonban annyira megijedt, hogy örült vágatással száguldott tova. Nem is bírták utolérni a szökevény borjut, mely Rácvárosra menekült, ahol aztán végre elcsípték, s visszaadták gazdájának, ki kocsin követte az elszabadult borjut.

— **(Zsebtolvaj.)** Schön Katalin pécsi lakosnő panaszt emelt ma reggel a rendőrségnél, hogy tegnap este a vásárban valaki két forinttal terhelt pénztárcáját ellopta. Az ismeretlenség homályával fődött zsebtolvajt most keresik.

— **(Végítélet.)** Vinton angol városkában a mult szombatra várták a világ végét. A végítélet napjáról szóló mese onnan keletkezett, hogy a krisztadelfia rajongó szekta egyik tagja vörös csillagról beszélt, melyet az égboltozaton látott. Ezt a viziót vették azután a végítélet hirdetőjének. A szekta valamennyi

tagja elhanyagolta üzletét és készült Jeruzsálem felé. Többen be sem várták a szombatot és pár nappal előbb már el is utaztak Kelet-Ázsiába. A kereskedők nem fogadták el a vásárnapra szóló megrendeléseket és azzal okolták meg, hogy vasárnap már nem lesz senki-nek sem szüksége efféle dologra. Miután azonban a végítélet napja nem következett be, a szekta jövő vasárnapra fölolvasást rendez, a melyen a világ végéről fognak értekezni.

— **(Vásár után.)** A tehénkét eladták. Megitták utána az áldomást is olyan bőségesen, hogy nem volt Povlovban ember, aki be ne rugott volna a tehén bőréből. Az orosz paraszt, aki ily módon tudott az egyetlen vagyonszerzésről a nagy vendéglátás folytán bevitatta a tehén árát is, azon törte a fejét, hogy már most még mit lehetne eladni. Mit? Hát az asszonyt. Odakinálta egy özvegy embernek, aki ráállt az alkura s megvette az asszonyt egy csomó ezüst pénzen, meg egy üveg pálinkán. A vevő azután el is vitte az asszonyt magával, ki a történeti hűség kedvéért mondjuk csak — egy cseppet sem zugolódott. Másnap az eladó kijózanodott s esze nélkül szaladt a feleségeért.

— Gyere vissza no! Tréfa volt az egész. Gyere no!

Az asszony azonban úgy gondolkodott, hogy de bizony, ennek fele sem tréfa, sőt valószínű komoly gyönyörűség s kijelentette, hogy az új ura mellől egy tapodtat sem megy. Mikor pedig a kereskedő férj nagyon is akaratlanul is eladott asszony egy bottal ma-

gyarázta meg az urának, hogy merre visz az ut hazafelé.

— **(Olcsó gyufa — drága gyufa!)** Weiszenhahn József pécsi szatócs üzletébe tegnap este beállított egy előtte ismeretlen ember s egy skatulya gyufát kért. Miután azonban az áruasztal fiókjában nem volt gyufa, a szatócs létrára mászott, hogy a felső régiokból kerítsen gyufaskatulyát. Ezt az alkalmat a barátságos idegen arra használta fel, hogy egy az áruasztal fölött lógó rud szalámit elemeljen. A szatócs már csak akkor vette észre a lopást, midőn vevője elveszett a kéklő távolban, melyből most a rendőrség igyekszik az ismeretlen urat kihámozni.

— **(Elveszett.)** A király utcán tegnap este az »Otthon« kávéháztól a Lyceum templomig egy arany lánc-karperec elveszett. A becsületes megtaláló kéretik, hogy az ékszeret adja át a rendőrségnek.

— **(Országos vásárunk.)** Tegnap volt a szigetkülvárosi szent Mihály napi országos-pótvásár második napja, melylyel a vásár véget is ért. A baromvásáron a két nap alatt 124 lovat, 10 csikót, 113 tehenet, 48 ökröt, 7 bikát, 15 üszőt, 362 tinót, 237 borjut és 153 sertést hajtottak fel, melynek legnagyobb része eladódott. A kirakodó vásár a második napon még jóval gyöngébb volt, mint az első, mert a helybeli iparosok legnagyobb része látván a csekély keresletet a második napon nem is állították fel sátraikat. Nagy ártalmára volt a pótvásárnak, hogy a pécsivel egyidejűleg Baranya-Bánon és Szigetváron is tartottak országos vásárt.

tolja meg, hogy gondtalan életet kínálja sziveért cserébe. Így egészen magában járja a világot és mégis elutasítja azt a kart, a melyre támaszkodhatnék.

— Éppen ezért nem habozom. Hiszen ha egyedül nem állnék a nagyvilágban, talán sokkal inkább elfogadnám a megtisztelő ajánlatot, de így . .

Alig távozott Lydia, csöngettek, Losoncy lépett be. Szó nélkül ajkához emelte a leány kezét. Ezzel a csókkal többet fejezett ki, mintha akármilyen hosszú részvétbeszédet mondott volna Gertrudnak.

— Köszönöm, hogy eljött, — mondta a leány minden bevezetés nélkül.

Gertrud fázósan rázkodott össze.

— Hideg van itt kisasszony, ön fázik — szólt hirtelen a festő s a kandalló elé térdepelve, hamarosan tüzet rakott.

— Milyen jó ön — jegyezte meg Gertrud.

— Szegény gyermek, hát senkije sincsen?

— Ismerősöm igen, de barátom — csak ön.

Rövid szünet után megmutatta Losoncynak a vázlatait. Losoncy megnézte, egyiket a másik után.

— Meglátszik a képeken, hogy Sylvains műtermében készültek. Megmondjam kisasszony a nyers igazságot?

— Sőt nagyon is kérem — felelte félénken Gertrud.

— Nos tehát, nagy tehetségnek, igen nagy tehetségnek szárnypróbálgatásai. Ha fiatal ember volna, azt tanácsolnám: csak bátran előre! De így azt kérdezem, hogy nincs semmi más útja, szegény gyermekem, mint ez az átkozott művészet?

— Nincs — válaszolta szomorúan Getrud. Ha az ecsettel meg nem keresem a kenyerem, nem marad egyéb hátra, mint a kolostor.

— Kár volna; akkor maradjon mégis inkább a művészetnél. De a Sylvains iskolával fel kell hagyni. Ha valamire vinni akarja, legalább is két esztendeig modell után kell dolgoznia.

Gertrud mélyen elpirult.

— Meg kell tennem? — kérdezte szégyenkedve.

— Ezt meg kell tenni, gyermekem. Emelkedjék fel az igazi művészet magaslatára.

— Megteszem, amit ön jonak tart — szólott a leány őszinte megadással.

— Mindenben a segélyére leszek kisasszony. Egyelőre legjobbnak tartanám, ha Hudry Menos akadémiájába lépne be.

A műteremben hat hölgy és két férfi dolgozott. Vidám bohém-hangulat, cigarettafüstös levegő, meleg kedély, csupa szív és őszinteség.

Gertrud félénken kopogtatott. Nagyon barátságosan fogadták, hiszen Losoncy már beajánlotta.

Mindjárt a teás-asztal mellé ültették; vendégek is voltak. Az egyik sarokban egy fiatal költő ült: Egbert de St. Prix, aki az anarkistákkal koketiroz, hosszú haját visel és ábrándozásra van berendezve az arculata.

Még egy író van jelen; amolyan szürke napszámosa a tollnak, ujságíró a közönségesebb fajtából. Már erősen deresedik a haja; úgy negyven éves lehet; se csinos se rút.

— **(Hat nappal az esküvő előtt.)** Berlinből jelentik, hogy ottani tisztikörökben élénk részvétet kelt gróf Rittberg Felix dragonyos kapitánynak tragikus sorsa. A gróf ezelőtt egy évvel hosszabb szabadságot kapott, hogy családjának zilált anyagi viszonyait rendezze. A szabadság lejárt s a viszonyok látszólag rendezve voltak. A fiatal grófnak családja vagyoni állapotának rendezése nem csupán pénzáldozatokba került. Még főhadnagy korában jegyet váltott egy őrnagy csodaszép, de szegény leányával. Neve becsületének megóvása vagyonába került s életboldogságát háttérbe szorították a családi tekintetek. Az őrnagy-leánynyal való eljegyzés abbamaradt. E helyett a fiatal gróf nemrég jegyet váltott egy előkelő családból való, igen gazdag hölgygyel s e hó 19-ikén kellett volna az esküvőnek megtörténnie. Azonban hat nappal az esküvő előtt Rittberg gróf revolver-lövéllyel véget vetett életének. Az okok — mint írják — ismeretlenek.

— **(A hölgy-komplot.)** A hölgy világ, mely a »Boulangé«-ban tudvalevőleg szerepet játszott, nem nélküli képviselőit a Dérouléde és társai elleni pörben sem. A vádirat pikáns részleteihez tartozik — mint párisi lapok írják — egy hölgynek egy levele is, mely az orléansi herceghez van címezve s melyben az olvasható, hogy az ismert célokra két hölgytől 200.000 franknyi összeget kapott. Ez érdekes irat alá Jacques de Varu asszony volt írva s az adományozókat Porges Gyuláné és Adelswart Gusztávné asszonyok személyében nyomozták ki. Jules Porgesné, egy osztrák hölgy, kit a bécsi társaságban is ismernek, e leleplezés következtében célszerűnek látta Páris elhagyását.

— **(Meglopott géplakatos.)** Jagadocs Mihály géplakatos, pécsi lakostól a napokban eddig ismeretlen tettes ellopott egy dupla fedelű, ezüst remontoir-órát. Jagadocs a tejszarnokban van alkalmazva s annak gépházában fölakasztotta mellényét, melynek zsebében az ezüst óra volt. Innen lopta azt el valami enyveskező ember. A tettest persze most nyomozzák.

— **(Megvert legények.)** Szőkédén a napokban néhány hetyke legény csinos kis verekedést rendezett a falu korcsmájában. Sas János és Mandula József odavaló legények már pityókos fejjel állítottak be a falu korcsmájába, ahol Kender Antal és Csáki Imre kettesben mulatoztak. Kender meg Sas azonban már huzamosabb idő óta ellenséges lábon élnek egymással s így a közöttük levő harag csakhamar kitört belőlük. Egymásba kapcsázkodtak, minek az lett a vége, hogy verekedni kezdtek. A verekedés közben azonban — eltekintve néhány fejbe-, meg oldalbaütést — legnagyobb kárt a korcsmásos szenvedett, mert a hámból kirugott legények mindent összetörték.

— **(Megszökött béreslegény.)** A béreslegények az utóbbi időben kezdenek bizonyos foku hírességre vergődni, még pedig az által, hogy egy szép napon bucsút mondanak gazdájuk kapufélfájának s aztán keréket oldanak. Így tett a napokban Latzkó János málomi béreslegény is, aki megszökött a gazdájától, előbb azonban ruhavásárlás ürügye

alatt évi bérének legnagyobb részét kikérte. A meglépett legényt most keresik.

— **(A herceg szerelme.)** Karagyorgyevics Alexics herceg, a szerb trónkövetelő, a ki két hónap óta Bosztonban van, beleszeretett Svift kisasszonyba, a milliárdos Svift huskirály leányába. Az öreg Svift, úgy látszik, nem tartja nagy kitüntetésnek, hogy herceg jár a lánya után és semmi hajlandóságot sem mutat arra, hogy szép leányát és millióit a trónkövetelőre bizza. Nem sokat tart a jövőről, a mely leányára és millióira a hercegnél vár és kitagadással fenyegeti a leányát, ha akarata ellenére a herceghez megy feleségül. Diplomáciai körökben nagyon érdeklődnek a szerelmi ügy iránt, mert a trónkövetelő morganatikus házassága csak jobban komplikálná az amúgy is zavaros szerb viszonyokat.

— **(Legnagyobb választék)** finom arany jeggyűrűkben, a legszebb menyasszonyi tárgyakban Schönwald Imre ékszerésznél Pécsen Király-utca a Hattyu-épület.

Törvénykezés.

§ A vagyonbukott Kann Lipót csőd-tömege ellen bejelentett követelések: Salcher és Richter Bpest 264 frt 2 kr., Herzburger és Rhomberg Bpest 75.44, Kremzir Károly Barcs 174.05, A. Meisls Erben Bécs 288.17, Jakob Quittner & Söhne Bécs 447.87, Siegmund Gloggen Bécs 214.77, Haldeck Ignác Bpest 125.—, Cs. kir. Hermanezi papirgyár Bécs 89.12, A. Senthivers Sohne Sternberg 67.50, S. Heit Bécs 79.63, Franz Liebig Bécs 274.09, Aubin Protzen & Comp. Bécs 62.41, Simon Biach & Söhn Bécs 122.47. F. M. Hämmerle Bécs 402.73, Heinrich Frank Söhne Linz 27.21, B. Goldmann & Comp Bécs 81.76, Strasser Jaiteles & Comp. Bécs 60.60, M. Rosner Bécs 241.21, Sigm. Meider & Comp. Bécs 99.10, S. Hoffmann & Comp. Bécs 396.31, I. Turnowszky & Comp. Bécs 108.06, H. Stiassnys Söhne Bécs 82.88, Jak. Lichtenstern & Söhne Bécs 354.13, Kann Ármin és fia Pécs 212.97, F. Schmidts Witwe Bécs 128.65, Goldberger Sándor Bpest 426.07, Spitzer Gerson és tsai Bpest 85.60, Schmidt Krisztián Triest 144.57, Filip Löwy Bécs 89.34, Joachim Goldberg Bécs 137.15, Hartmann és Kellner Bpest 432.34, Fürst Jakab és fia Bpest 609.03, Stiassny testvérek és tsa Bpest 267.29, Schwarczkopt Adolf és Wolf Bpest 279.10, Wolheim Spitzer és Tsa Pécs 57.06, Laczkó N. és Popper A. Bpest 135.50, Rosenberg és Winternitz Bécs 259.—, Kann Lipótné szül. Gross Hermina Német-Bóly 6000.—, Kann Hermann Németbóly 2000.—, »Dugarcsa« pamutfonó és szövőgyár részvénytársaság Bécs 33.—, Paschkesz Szidonia Bécs 1000.—, A. Reinfeld Pécs 193.96, Hirsch Samu Prossnici 449.06, Brüder Perus Prága 315.09, Math. Salcher & Sohne Bécs 761.43, Pécsi kölcs. segélyző-egylet 2625.36, Karl Schwidernoch Bécs 62.50, Freund és társa Mohács 89.75, Mohácsi takarékpénztár 1400.—, Guttmannsthal & Comp. St.-Pölten 50.—, Bachrach Győző Mohács 82.84, Baranyamegyei hitelintézet 7400.—, Bernardi Bernhard Unterdrauburg 452.98, Harkai Ede Budapest 77.99, Winternitz és Reich Bécs 217.63, Kohn Manó Mohács 39.09, M. F. Rainer & Comp. Bécs

118.61, Strobentz testvérek Bpest 47.95, Kautz Ignác és fiai Bpest 751.05, Krahl Ignác Bácsalmás 54.40, Broch József Bécs 94.31.

§ **Kisajátítási eljárás.** A pécsi kir. törvényszék a Pécs város által az elmebeteg-gyógyintézet felállítására megszerzendő s a pécsi püspökség tulajdonát képező 22 hold és 1147 □ öl területű rétnek megszerzése céljából a kártalanítási eljárást október 12-ikére tűzte ki.

§ **A vigyázatlanság áldozata.** A gyűdi bucsuról hajtott hazafelé Taragya Jaksá bereмени lakos június 29-én, mikor Tapolca községben Illés Józsefné szül. Novák Krisztina, egy törődött öreg asszony a kocsija előtt az ut tulsó felére akart átszaladni. Már át is ért az ut tulsó felére, mikor Taragya Jaksá hirtelen visszarántotta a megijedt lovakat. Ekkor az egyik ló, mely még csak most volt először kocsit elé fogva, a szijakat elszakította és a kocsit maga után rántotta, úgy, hogy a tehetetlen öreg anyókat eltiporta és elgázolta. Az egyik lábát eltörte a kocsikerék, úgy, hogy Illésné a mai tárgyaláson is botra támaszkodva jelent meg. Taragya Jaksát a mai törvényszéki ülésben 8 napi fogházra és 5 frt pénzbüntetésre ítélték.

§ **Elsikkasztotta a lefoglalt tárgyakat.** Simon Ferencné karancsi lakos ellen sikkasztásnak tekintendő büntetés miatt emeltek vádat. Még január 20-án történt, hogy Simon Ferencné ingóságait Engelmann Ignác és társa javára lefoglalták, azonban a lefoglalt tárgyak nagy része a májusban tartott árverés alkalmával hiányzott. A végtárgyalás alkalmával kitűnt, hogy az elsikkasztott ingóságok értéke 100 forintnál kisebb és így csak vétségnek minősítve 15 forint pénzbüntetésre, esetleg 3 napi elzárásra ítélték a vádlottat.

Közgazdaság.

A Közép-Duna áthidalása.

Nem lesz ismeretlen az ország előtt, hogy úgy Tolna, Baranya, Somogy és Bács-Bodrogmege, valamint a nagy Alföld egy kiépítendő közforgalmi ut hiányában nemcsak egymással és egymás közt a forgalmat egyáltalán közvetíteni nem tudja, hanem ebből kifolyólag az évek egy nagy részében iparát és kereskedelmét a külfölddel szemben szüneteltetni kénytelen. Ezáltal az említett nagy vidék, a melynek egy nagy része a filoxera csapásai által amúgy is sújtva van, közgazdaságilag nemcsak stagnál, hanem következetesen retrográd állapotban is van, olyannyira, hogy jelenleg már kiszámíthatatlan az anyagi kár nagysága, mely ezen közforgalmi ut hiányából, azaz a Közép-Duna áthidalásának szándékos mellőzésével az érdekelt megyékre, a nagy vidékre, de talán az egész országra háramlott.

Milliókra és milliókra rug azon összeg nagysága, mely a vidéket szünet nélkül károsítja, csupán az által, hogy bizonyos tényezők ezen közforgalmi utat szándékosan évek hosszú során át függőben hagyják. Nincs szándékunkban számszerűen elősorolni mind azon ipari, kereskedelmi és őstermelési cikkek nagy anyagi veszteségét, melyek közforgalmi ut hiányából úgy a vidéket, mint az országot sújtják és az örökölt kormányzati makacsság miatt folyton hajótörést szenvednek. Csak néhány példával akarjuk igazolni, minő hazafiatlan dolgot követnek el az intéző körök az által, hogy a Közép-Duna áthidalását eddig meg nem okolt szivóssággal késleltetik.

Baranya, Tolna és Somogy megye bővelkedik szén-, kő-, fa- és más ősterményekben. Közforgalmi ut hiányában ezen kincseit értékesíteni nem tudja, hanem mint holt tőke hever a föld gyomrában. Bács-Bodrog megye, a nagy Alföld, ezen őstermésztmények hiányában, kénytelen mindezeket kerülő utakon, drága pénzért beszerezni. Minő másképp alakulna közgazdaságunk egy közforgalmi ut létesítésével. Egyrészt egy iszonyu nagy holt tőke felszabadítása, ezer és ezer munkáskéznek folytonos és biztos keresete, másrészt pedig minő nagy vagyontakarítás volna eszközölhető. Ime, egy konkrét példa: Felső-Bács megye és környéke évente 7 millió métermázsa szenet fogyaszt. Ezen szénnek átlagos ára métermázsánként 90 krajcár. A Közép-Duna áthidalásával ugyanezen szénnek maximális ára métermázsánként 70 krba vehető. Mint látható, már ezen egy cikknél is évente egy millió négyszázezer forint megtakarításra lehet számítani.

Mily nagy azon anyagi veszteség, mely a vidéket sújtja azon sok őstermelési cikkek paragon heverése által, azt számokkal és adatokkal illusztrálni alig lehet. Ezen helyi érdekű szükségletek olcsóbb fedezése eltörpül azon nagy anyagi kárral szemben, mely egy országos forgalmat úgy Fiume, a tengerparti vidékek, valamint a külfölddel szemben részint megnehezít, részint lehetetlenné tesz.

A nagy vidék ezen szerencsétlen közgazdasági helyzete mint lidércnyomás harminc éven keresztül nehezedik az összlakosságra. A vidék adózó polgársága nem tűrte tétlenül ezen mostoha bánásmódot. Megkísérlettek minden utat módot, hogy ezen, reájuk nézve vitális közgazdasági kérdést dűlőre vigyék. Az eddigi fáradozásuk meddő volt. Évekig azon kifogással terrorizálták, hogy a főváros fejlődése meggátolja a Közép-Duna áthidalásának létrejöttét. Ezen érvelés is halomra dőlt, mert 1898-ik évi október hó 26-án a budapesti kereskedelmi és iparkamara nemcsak kérelmezte, hanem sürgette a Közép-Duna áthidalását. Folyton hangoztatják, hogy az ország pénzügyi helyzete megtiltja, hogy a kormány ilyen vállalatba belemenjen. Ezen kifogás azonban ép oly tarthatatlan mint mindazok, melyek mögé az intéző körök a Közép-Duna áthidalását illetőleg — rejtőznek. Hisz volt idő, midőn a kormány könnyű szerrel létesíthette volna ezen áthidalást. Feltéve azonban, hogy a kormánynak e célra nincs fedezete, hazafias kötelessége volna ép úgy, mint sok az országra semmi anyagi haszonnal nem járó forgalmi célokra anyagi áldozatot hozni. Egyáltalán a kormánynak és az intéző köröknek nincs komoly szándékában a legmagyarabb, leghazafiasabb vidék millióinak kérve kért óhaját teljesíteni. Bizonyíték rá az, hogy a nagy vidék lakossága följánlotta már önjerejéből azon összeget, mely az áthidalásra szükségeltetik. Feljánlott minden kedvezményt és engedélyt a kormány részére és ennek dacára a kormány folyton kibuvót keres, hogy ezen vitális kérdést elodázza.

TÁVIRATOK.

— **Jókai az aradi vértanúnak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nászuton levő Jókai Mór Rómából koszorut rendelt az aradi vértanuk sirjára. A koszorun a következő felírás van: „Jókai Mór — az aradi hősöknek.“

— **A bolgár fejedelem ki-tüntetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi „Presse“ szerint a király Ferdinánd bolgár fejedelemnek a Szent István rendjelet adományozta. Ferdinánd fejedelem ma a bécsi Burgban *Goluchovszky* Agenor gróf külügyminisztert fogadta.

— **Az aradi gyásznapi.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház koszorut küld az aradi hősök sirjára. Az állami iskolákban szünet lesz s istentiszteleteken vesz részt az ifjuság október hatodikán.

— **Érdekes eljegyzés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból jelentik, hogy *Roget* tábornok eljegyezte *Mercier* tábornok leányát.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. szept. 27.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: 8.29; őszre: 8.74. — *Tengeri*: 4.77. — *Rozs*: 6.61. — *Zab*: 5.08.

Az értéktőzsdén az árai a következők: *Osztrák* hitelrészvény: 369.60. — *Magyar* hitelrészvény: 374.75. — *Allamvasut*: 340.78.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Bayer Ferencz

PÉCSETT,

Széchenyi-tér 8. sz., Piacsek-féle házban.

Van szerencsém a t. kávéfogyasztó közönséget figyelmeztetni, hogy alkalmam volt egy nagyobb mennyiség

amerikai kávét

☞ direct Cuba szigetéről ☞

importálni, mely kitűnő minőség Pécssett még maig — kivéve nálam jelenleg — nem volt kapható.

Továbbá ajánlhatok:

Finom és valódi Jamaica- és Onang-rumot, orosz, chinai és hollandi teát, francia pezsgő és Tricos cognac, galiciai likőrök és csemegeborok, prágai sódar, szalámi, sajtok, Cabos-féle tea-sütemény, finom hazai szőlő stb.

10253.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint birtokbiróság közhírré teszi, hogy Pécs szab. kir. városnak a pécsi székesegyház tulajdonát képező s a pécsi 764. sz. betétben 7502./2. és 7503. hrsz. a. felvett **22 hold és 1147 □ öl rét** megszerzése céljából a **kisajátítási jogot** engedélyezvén a kir. törvényszék a **kártalanítási eljárás megkezdésére határnapul 1899. évi október hó 12-ik napjának d. e. 9 óráját** Peitler Imre kir. törvszéki bíró elé kitűzte.

Kelt Pécssett, a kir. törvszék: mint polg. bíróságnak, 1899. június 21-én tartott üléséből

Sávell
elnök.

Hanik
jegyző.

Nyomatott Taizs Józsefnél Pécssett, 1899.

Bécsi bevásárlásaiból

VELEDICS LINA

divatárusnő hazaérkezett s nagyválasztéku

☞ legújabb ☞
párisi és bécsi kalapmodelljeit

a n. é. vevőközönségnek ajánlja.

Legjutányosabb árak!

8336. sz.

Tlkv. 1899.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Cserdi József pécsi lakos végrehajthatónak, Soós József pécsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi királyi törvényszék a pécsi királyi járásbíró területén levő, Pécs szab. kir. város határában fekvő, a pécsi 3708. sz. betétben felvett + 2863. hrsz. Árpád-utca 26. sz. lakházra és udvarra 750 frt, az ugyanezen betétben felvett 3711/1. hrsz. szőlőre 610 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi november hó 6-ik napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 75 frtot és 61 frtot készpénzben, vagy az 1881: évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. tcz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécssett, a kir. törvényszék mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi augusztus hó 12. napján.

Göbel

kir. trvszéki bíró.